

Open brief aan de fracties van de Gemeenteraad Zeist

Beste collega's,

Over het initiatiefvoorstel Burgeramendement hebben we twee maal gesproken, en dinsdag a.s. ligt het voor in de gemeenteraad. Zowel in de Ronde Tafel als het Debat waren dat goede inhoudelijke gesprekken, waarvoor ik de collega's dank, en waar uit ook de betrokkenheid van de fracties blijkt bij het thema participatie en democratie in Zeist.

Maar spijtig genoeg staat, als ik de lijn in het debat van gisteren doortrek, de raad nog niet met z'n allen achter het voorstel. Dat is jammer, want raadsbrede steun is wel mijn diepste wens, en daarom doe ik langs deze weg nog een poging alle fracties warm te maken voor het voorstel Burgeramendement.

Ik ben blij dat we veel gesproken hebben over de kwaliteit van de participatieprocessen in Zeist tot op heden. Met veel waardering voor wat er nu is, hebben we ook gesproken over de noodzaak om daar blijvend aan te werken. Ik heb uitgesproken dat mij daar hard voor te willen maken, en graag de handschoen oppak om daar samen met de fracties het initiatief voor te nemen.

Maar die extra aandacht voor de participatieprocessen ('de voorkant') staat los van het voorstel voor het extra instrument Burgeramendement aan de achterkant. En waar fracties van mening zijn dat extra aandacht voor de participatie de noodzaak van een Burger-amendement onnodig maakt lopen onze wegen uiteen.

Het Burgeramendement is een extra instrument, een noodklep zo u wilt, om inwoners die ondanks een in onze gemeentelijke ogen procesmatig goed proces, inhoudelijk een ander voorstel hebben, daar voor willen gaan, en in de samenleving de steun van 50 anderen weten te vinden, de kans te bieden dat voorstel in de vorm van een amendement, in het openbaar, zelf aan de gemeenteraad toe te lichten. De raad beraadslagt daarover en neemt een besluit. En dat die behoefte er is blijkt wel uit de schriftelijke bijdrage bij dit initiatiefvoorstel.

Naast het dit punt over meer aandacht naar de participatie, hoorde ik in het debat een cluster van potentiële praktische bezwaren (tijdsdruk, logistiek, vertraging, complexiteit) die ik, zonder dat ik de inbrengers wil desavoueren, zou willen scharen onder het oud Hollandse spreekwoord 'Een mens lijdt het meest door het lijden dat hij vreest'. Wij zijn volgens mij professioneel en georganiseerd genoeg, mede door een geweldige griffie, om die zaken op te vangen.

Tenslotte. Het was gisteren ook een feest van de dualisering. Het College heeft immers aangegeven het Burgeramendement te beschouwen als een extra instrument dat een bijdrage kan vormen aan een goed functionerende lokale democratie, het daarom een kans verdient, en een proef van een jaar vanaf 1-1-2021 te willen steunen'.

Ik zou met een 'Loesje' uitspraak tegen de fracties die nog aarzelen willen zeggen "Durven moet je doen". Laten we het voor een jaar proberen.

Met vriendelijke groeten

Dick van Ginkel, 2 oktober 2020